Gesetz-Sammlung
für die
Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW
dla
Państw Królestwa Pruskiego.

№ 18.

(Nr. 1380.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 24sten Juli 1832., wonach die Bestimmungen des §. 2. des Gesetzes vom 23sten März 1828., wegen der, in dem zum vormaligen Großherzogthume Berg gehörig gewesenen Landestheile vor Einführung der französischen Gesetze bestandenen Fideikommisse, auch auf Erbtheilungen angewandt werden sollen.

Auf den Bericht des Staatsministeriums vom 10ten d. M. will Ich hierdurch zur Deklaration des Gesetzes wegen der Fideikommisse im ehemaligen Großherzogthume Berg, vom 23sten März 1828., ausdrücklich bestimmen, daß zu denjenigen Dispositionen über die Fideikommisse, die seit Einführung des französischen Civilgesetzbuchs bis zur Bekanntmachung des Gesetzes vom 23sten März 1828. getroffen und nach §. 2. desselben auf den Grund der Fideikommiß-Eigenschaft weder anzufechten, noch einen Entschädigungs-Anspruch zu begründen geeignet sind, auch Erbtheilungen gehören, durch welche sich die Erben eines Fideikommiß-Besitzers, es sei vermöge der Intestat-Erbfolge oder einer letztwilligen Verfügung, in den Besitz des bisherigen Fideikommisses, als eines freien der Fideikommiß-Eigenschaft nicht weiter unterworfenen Vermögens, gesetzt haben, so daß die Bestimmungen des §. 2. auch auf dergleichen Erbtheilungen angewendet

(No. 1380.) Najwyższy rozkaz gabinetowy z dnia 24. Lipca 1832., podług którego postanowienia §. 2go ustawy z dnia 23. Marca 1828., tyczącéj się fidejkommissów, które w częściach kraju należnych do niegdyś W. Xięstwa Berg przed zaprowadzeniem prawodawstwa francuzkiego istnęły, także do działów mają być stósowane.

W skutek sprawozdania Ministeryi Stanu z dnia 10. m. b., objaśniając ustawę względem fidejkommissów w niegdyś W. Xięstwie Berg, z dnia 23. Marca 1828., stanowię wyraźnie, iż do rozporządzeń względem fidejkommissów, które miały miejsce od zaprowadzenia francuzkiego kodexu cywilnego aż do publikacyi ustawy z d. 23. Marca 1828., i podług §. 2go téyże na mocy przymiotu fidejkommissowego ani mogą być napastowane, ani upoważniać do pretensyi o wynagrodzenie, należą także działy, przez które sukcessorowie posiadacza fidejkommissu, bądźto drogą porządku sukcessyi ab intestato, bądź ostatecznego woli rozporządzenia, weszli w posiadanie dotychczasowego fidejkommissu, jako wolnego, niepodległego już przymiotowi fidejkommissowemu majątku, tak iż postanowienia §. 2go także do podo-

werden sollen. Das Staatsministerium hat diese Deklaration durch die Gesetzsammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Berlin, den 24 Juli 1832.

Friedrich Wilhelm.

An das Staatsministerium.

bnych działów mają być stósowane. Ministeryum Stanu poda to objaśnienie przez Zbiór praw do wiadomości publicznéj.

Berlin, dnia 24. Lipca 1832.

FRYDERYK WILHELM.

Do Ministerjum Stanu.

(No. 1381.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 4ten August 1832., wegen Bestrafung der Diebstähle an Pferden, Zug- und Lastthieren, imgleichen an Nutzvieh.

Nach dem Antrage des Staatsministeriums will Ich die Verordnung zur Verhütung der Pferdediebstähle, vom 28sten September 1808. hiermit aufheben, und dagegen festsetzen, daß jeder, nicht nur an Pferden, sondern überhaupt an Zug- und Lastthieren, imgleichen an Rind-, Schaaf- und anderm Nutzvieh begangene gemeine Diebstahl, stets so bestraft werden soll, als wäre derselbe an Sachen verübt, die nicht unter genauer Aufsicht und Verwahrung gehalten werden können. Treten jedoch andere Umstände hinzu, welche gesetzlich eine strengere Bestrafung nach sich ziehen, so ist diese letztere zur Anwendung zu bringen.

Das Staatsministerium hat diesen Befehl durch die Gesetzsammlung bekannt machen zu lassen.

Berlin, den 4ten August 1832.

Friedrich Wilhelm.

An das Staatsministerium.

(No. 1381.) Najwyższy rozkaz gabinetowy z dnia 4. Sierpnia 1832., względem karania kradzieży koni, bydląt pociągowych i jucznych, tudzież bydła użytkowego.

Podług wniosku Ministeryi Stanu uchylając ustawę względem zapobieżenia kradzieży koni, z dnia 28. Września 1808. stanowię w to miejsce, iż wszelka pospolita kradzież popełniona nietylko na koniach, lecz zgoła na bydlętach pociągowych i jucznych, tudzież na rogaciznie, owcach i inném użytkowém bydle, zawsze ma być tak karaną, jakoby była dokonaną na rzeczach, których niemożna mieć pod ścisłym dozorem i trzymać w zachowaniu. Jeżeli jednak inne zachodzą przytém okoliczności, ostrzejszą podług praw pociągające za sobą karę, należy tę ostatnią zastósować.

Ministerjum Stanu każe rozkaz ten przez Zbiór praw obwieścić.

Berlin, dnia 4. Sierpnia 1832.

FRYDERYK WILHELM.

Do Ministerjum Stanu.

(No. 1382.) Verordnung, betreffend die Bestimmungen des Edikts vom 18ten April 1792. §. XVIII. No. 15. litt. a — i, in Bezug auf die Geldentschädigungen für zum Chausseebau abgetretenen Grund und Boden. Vom 8ten August 1832.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen &c. &c.

haben es angemessen gefunden, die Bestimmungen des Edikts über die Verbindlichkeiten der Unterthanen in der Kurmark, in Ansehung des Chausseebaues, de dato Berlin den 18ten April 1792. §. XVIII. No. 15. litt. a — i, einer Revision zu unterwerfen, und verordnen auf den Vortrag Unseres Staatsministerii:

Die Bestimmungen des Edikts über die Verbindlichkeiten der Unterthanen in der Kurmark, in Ansehung des Chausseebaues, de dato Berlin den 18ten April 1792. ad §. XVIII. No. 15. sub a — i, werden hierdurch aufgehoben, und es sollen an deren Stelle bei den Geldentschädigungen für abgetretenen Grund und Boden, zur Anlegung von Chausseen und zu den Chaussee-Einnehmer- und Wärter-Häusern und Gärten, folgende Vorschriften zur Anwendung kommen:

a) Wenn kontribuable Bewohner des platten Landes, deren Besitzungen noch nicht im Hypothekenbuche eingetragen sind, weil die gutsherrliche und bäuerliche Auseinandersetzung noch nicht erfolgt ist, zum Chausseebau Land herzugeben haben, so können ihnen die Entschädigungsgelder dafür ausgezahlt werden, sobald sie die einwilligende Erklärung der Gutsherrschaft beibringen.

b) Die Regierung bestimmt hierzu einen angemessenen Termin. Geht die Einwilligung der Gutsherrschaft innerhalb desselben nicht ein, so deponirt die Regierung, welche den Chausseebau leitet, das Geld bei dem Gerichte, welchem der dazu berechtigte Grundbesitzer unterworfen ist, und

(No. 1382.) Ustawa, tycząca się postanowień edyktu z dnia 18. Kwietnia 1792. §. XVIII. No. 15. lit. *a* — *i*, względem bonifikowania gruntów na budowę dróg zwirowych odstępowanych. Z dnia 8. Sierpnia 1832.

My FRYDERYK WILHELM, z Bożéj Łaski, Król Pruski etc. etc.

uznaliśmy za rzecz stósowną, zarządzić przejrzenie edyktu tyczącego się obowiązków poddanych w Marchii elektoralnéj, we względzie budowy gościńców zwirowych, de dato Berlin, dnia 18. Kwietnia 1792. §. XVIII. No. 15. lit. *a* — *i*, i stanowimy na wniosek Naszego Ministeryi Stanu:

Postanowienia edyktu tyczącego się obowiązków poddanych w Marchii elektoralnéj we względzie zakładania gościńców zwirowych, de dato Berlin, dnia 18. Kwietnia 1792. do §. XVIII. No. 15. pod lit. *a* — *i*, zostają uchylone a w ich miejsce co się dotyczy wynagrodzeń w groszu za odstąpione grunta na budowę gościńców zwirowych i na domy dla poborców opłat rogatkowych i pilnowaczy dróg i na ogrody przy nich, następujące służyć będą przepisy:

a) Gdy umieszczeni w taryfie podatku gruntowego mieszkańcy wiejscy, których posiadłości nie są jeszcze zamieszczone w księdze hipotecznéj, z przyczyny nieuregulowanych jeszcze stósunków między dziedzicami a włościanami, odstąpić mają grunta na budowę dróg zwirowych, bonifikacya za nie pieniężna może im być wypłaconą, skoro złożą zezwalającą na to deklaracyą dominii.

b) Regencya wyznacza tym końcem stósowny termin. Jeżeli w przeciągu tego czasu nie nadejdzie zezwolenie dominii, Regencya, zarządzająca budową dróg składa pieniądze w Sądzie, pod którym zostaje uprawniony do nich posiedziciel gruntu,

dies regulirt die Auszahlung zwischen ihm und der Gutsherrschaft nach den gesetzlichen Vorschriften im Wege der Güte oder durch richterliche Entscheidung. Die Nutzung des Kapitals verbleibt inzwischen demjenigen, der das Land abgetreten hat.

c) Besitzern von Rittergütern kann die Geldentschädigung, wenn sie 200 Rtl. nicht übersteigt, und kein offener Arrest über ihr Vermögen ausgebracht ist, ohne allen weiteren Nachweis ausgezahlt werden.

Bei hohen Entschädigungs-Summen muß der Rittergutsbesitzer, wenn das Gut verschuldet ist, ein Attest der Hypothekenbehörde beibringen, daß er mit den Geldern den ersten hypothekarischen Gläubiger, welcher den Konsens nicht ertheilt, wegen des eingetragenen Kapitals befriedigt, oder dieselben zur Ablösung der etwa eingetragenen Prästationen verwandt hat, und das Kapital oder die Prästation auf so hoch gelöscht worden, oder daß sämmtliche Hypotheken-Interessenten in die Auszahlung an den Besitzer, gewilliget haben.

d) Kann er binnen einer von der Regierung hiezu zu bestimmenden billigen Frist das Attest nicht beibringen, oder mangelt ihm die freie Disposition über das Gut, so zahlt die Regierung das Entschädigungs-Quantum zum Depositorio des Landes-Justiz-Kollegii; das letztere verwahrt die Entschädigungssumme, bis der Grundbesitzer den zu c) gedachten Nachweis geführt hat, oder verwaltet sie mit Rücksicht auf die Dispositionsbeschränkung des Besitzers als einen Lehns- und Fideikommiß-Stamm, oder als ein Substitutionskapital ꝛc.

e) Alle übrige zu a) und c) nicht gedachte Eigenthümer ländlicher oder städtischer Grundstücke, werden bei Zahlungen solcher Art, wie die Ritterguts-Besitzer zu c) und d) behandelt, mit dem Unterschiede, daß ihnen ohne das zu c) gedachte ge-

i ten reguluje wypłatę między nim a dominium według prawnych przepisów w dobry sposób lub przez wyrok sądowy. Użytek przez ten czas od kapitału służy temu, co grunt odstąpił.

c) Posiedzicielom dóbr szlacheckich, mogą pieniądze bonifikacyine, skoro 200 Tal. nie przewyższają, i areszt otwarty na ich majątku nie jest ogłoszony, być wypłacone bez wszelkich dalszych dowodów.

Jeżeli summy wynagrodzenia więcéy wynoszą, winien posiedziciel dóbr szlacheckich, skoro dobra zadłużone, złożyć świadectwo władzy hipotecznéj, iż temi pieniędzmi pierwszego wierzyciela hipotecznego, nie udzielającego zezwolenia, we względzie zaintabulowanego kapitału zaspokoił, lub ich użył na spłacenie zaintabulowanych może prestacyy, i kapitał lub prestacya w takiéj ilości wymazaną została, lub że wszyscy interesenci hipoteczni zezwolili na wypłatę posiedzicielowi.

d) Jeżeli niemoże złożyć świadectwa w czasie dogodnym przez Regencyą oznaczonym, lub jeżeli mu niesłuży wolna nad dobrami dyspozycya, oddaje Regencya summę bonifikacyiną do depozytu Kollegium sądowego; ostatnie zachowuje ją, dopóki posiedziciel gruntu nie złoży dowodu pod *c*) wymienionego, lub zarządza nią ze względem na ograniczoną dyspozycyą posiedziciela jako kapitałem lennym i fidejkommissowym, lub jako kapitałem substytucyinym i t. d.

e) Ze wszystkimi innymi pod *a*) i *c*) nie wymienionymi właścicielami wiejskich lub miejskich gruntów postępować się będzie przy wypłatach tego rodzaju, jak z posiedzicielami dóbr szlacheckich pod *c*) i *d*),

richtliche Attest nur eine Entschädigungssumme bis zu 10 Thlr. einschließlich unbedingt, und ein Mehreres nur unter der Bedingung des Nachweises ausgezahlt werden kann, daß, des abgetretenen Grundstücks ungeachtet, die eingetragenen Gläubiger bei Landgütern noch innerhalb der ersten $\frac{2}{3}$, bei städtischen Grundstücken innerhalb der ersten Hälfte des Werths gesichert bleiben, und daß im Falle der Deposition die Zahlung nicht an das Landes-Justiz-Kollegium, sondern an das Gericht erfolgen muß, welches das Hypothekenbuch über das Grundstück, führt.

f) In den zu c) d) e) bemerkten Fällen theilt die Regierung das Zahlungs-Protokoll der betreffenden Hypothekenbehörde zu den Grundakten mit. Eine Abschreibung des abgetretenen Landes vom Hauptgute ist nicht erforderlich.

g) Die Verhandlungen der Regierung und der Gerichte über diesen Gegenstand, so wie die Quittungen, oder die Konsense der Hypothekarien, erfolgen stempel- und sportelfrei bis zur geschehenen Deposition; auch werden keine Depositalgebühren angesetzt.

Wir befehlen unserm Staatsministerium, diese Verordnung durch die Gesetzsammlung zur allgemeinen Nachachtung bekannt zu machen, und haben dieselbe eigenhändig vollzogen.

Berlin, den 8ten August 1832.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

Friedrich Wilhelm, Kronprinz.

Frh. v. Altenstein. Graf v. Lottum. Maassen. Frh. v. Brenn. v. Kamptz. Mühler. Ancillon.

Für den Kriegsminister: v. Schöler.

z tą różnicą, iż im bez rzeczonego pod *c)* świadectwa sądowego tylko summa bonifikacyina aż do 10 Tal. włącznie bezwarunkowo wypłaconą być może, większa zaś tylko pod warunkiem udowodnienia, iż, mimo gruntu odstąpionego, dla zaintabulowanych wierzycieli pozostaje jeszcze bezpieczeństwo, co do gruntów wiejskich, w granicach pierwszych $\frac{2}{3}$, co do miejskich gruntów, w granicach pierwszéj połowy wartości, i że w razie depozycyi summa nie do Kollegium sądowego powinna być wniesioną, lecz do Sądu, w którym znajduje się księga hipoteczna gruntu.

f) W oznaczonych pod *c) d) e)* przypadkach kommunikuje Regencya protokół względem wypłaty właściwéj władzy hipotecznéj do akt gruntowych. Oddzielenie odstąpionego gruntu od dóbr pryncypalnych niejest potrzebném.

g) Czynności Regencyi i Sądów w téj mierze, tudzież kwity, lub konsensa wierzycieli hipotecznych wolne są od stempla i szportli aż do nastąpionéj depozycyi; nie rachują się także żadne należytości depozytalne.

Rozkazujemy Naszemu Ministerjum Stanu, ażeby ustawę tę, w celu zastósowania się do niéj, przez Zbiór praw obwieściło, i podpisaliśmy ją własną ręką.

Berlin, dnia 8. Sierpnia 1832.

(L. S.) FRYDERYK WILHELM.

FRYDERYK WILHELM X. Następca tronu.

Baron Altenstein. Hr. Lottum. Maassen. Baron Brenn. Kamptz. Mühler. Ancillon.

Za Ministra wojny: Schoeler.

(No. 1383.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 11ten August 1832., wegen Anwendung der Strafgesetze über Amtsvergehen und Verbrechen, ohne Unterschied, ob der betreffende Beamte einen Amtseid geleistet hat oder nicht.

Aus dem Berichte des Staatsministeriums vom 19ten Juli d. J. habe Ich ersehen, daß einzelne Gerichtshöfe die Anwendung der Strafgesetze wegen Amtsvergehen und Verbrechen, von dem Nachweise des geleisteten Amtseides abhängig machen. Da diese Ansicht unrichtig ist, ein jeder öffentlicher Beamter vielmehr eben so, wie ein Privatbeamter, mit der Uebernahme des ihm anvertrauten Amtes die Pflichten desselben in ihrer ganzen Ausdehnung zugleich mit übernimmt, und die Ableistung eines Amtseides, wo ein solcher überhaupt erforderlich ist, nur ein religiöser Antrieb zu erhöheter pflichtgemäßer Aufmerksamkeit und zu gewissenhafter Erfüllung seiner Obliegenheiten für ihn seyn soll; so setze ich hierdurch, nach dem Antrage des Staatsministeriums, für den ganzen Umfang Meiner Staaten und mit ausdrücklicher Aufhebung aller diesen Vorschriften etwa entgegenstehenden Bestimmungen fest:

1) Ein Jeder, dem ein öffentliches Amt von der betreffenden Behörde provisorisch oder definitiv anvertraut wird, übernimmt dadurch zugleich alle mit diesem Amte verbundene Pflichten.

2) Läßt er sich ein Amtsvergehen oder Verbrechen zu Schulden kommen, so finden die darauf angeordneten Strafen ihre Anwendung, ohne Unterschied, ob er einen Amtseid geleistet hat oder nicht.

Ich beauftrage das Staatsministerium, diesen Befehl durch die Gesetzsammlung zur öffentlichen Kenntniß bringen zu lassen.

Berlin, den 11ten August 1832.

Friedrich Wilhelm.

An das Staatsministerium.

(No. 1383.) Najwyższy rozkaz gabinetowy z dnia 11. Sierpnia 1832., względem zastósowania ustaw karnych do urzędowych przewinień i występków, bez różnicy, czyli urzędnik, którego się to tyczy, wykonał przysięgę urzędową lub nie.

Z sprawozdania Ministeryi Stanu z dnia 19go Lipca r. b. wyczytałem, iż niektóre Sądy zastósowanie ustaw karnych z powodu przewinień i występków urzędowych czynią zawisłém od wykazania złożonéj przysięgi urzędowéj. Gdy zdanie to jest mylném, każdy owszém urzędnik publiczny, podobnie jak urzędnik prywatny, obejmując powierzony mu urząd obejmuje zarazem obowiązki jego w całéj rozciągłości, a wykonanie przysięgi urzędowéj, gdzie takowa jest potrzebną, ma tylko być dlań religijną podnietą tém większej uwagi na powinności i sumiennego obowiązków dopełniania; stanowię przeto, za wnioskiem Ministeryi Stanu, dla całego Państwa, znosząc wyraźnie wszelkie postanowienia, któreby tym przepisom były przeciwne:

1) Każdy, któremu władza urząd publiczny tymczasowo lub ostatecznie powierza, obejmuje zarazem wszystkie z tym urzędem połączone obowiązki.

2) Jeżeli się dopuści jakiego przewinienia lub występku urzędowego, należy stósować postanowione na nie kary, bez różnicy, czy wykonał przysięgę urzędową lub nie.

Polecam Ministerjo Stanu, ażeby rozkaz ten przez Zbiór praw do publicznéj podało wiadomości.

Berlin, dnia 11. Sierpnia 1832.

FRYDERYK WILHELM.

Do Ministerjum Stanu.